

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6Csp/199/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618201746
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2019:3618201746.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom v spore žalobcu ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bratislava, Žižkova 11, IČO: 35 799 200, zastúpeného HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Červeňova 14, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: F. Š., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H., I. U. XXX/XX, o zaplatenie sumy 6 707,60 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 6 981,15 € spolu s úrokom z omeškania 5% p.a. zo sumy 6 707,60 € od 01.06.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa podanou žalobou domáha proti žalovanej zaplatenia sumy 6 981,15 € spolu so zmluvným úrokom vo výške 7,97% p.a. z istiny 6 707,60 € od 01.06.2017 do zaplatenia a spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. zo sumy 6 975,04 € od 01.06.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.
(2) Žalobu odôvodnil tým, že dňa 21.03.2014 uzatvoril so žalovanou zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 303136814/834587004, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť jej mimoriadny medziúver vo výške 10 000 € na dosiahnutie cieľovej sumy stavebného sporenia č. 834587004. Po naspení cieľovej sumy sa mala žalovaná kvalifikovať na poskytnutie stavebného úveru do výšky 7 500 €. Úver bol poskytnutý na účel modernizácie a obnovy bytu, rodinného domu, vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Žalovaná sa zaviazala vykonávať aj vklady stavebného sporenia vo výške 33 €. Mimoriadny medziúver sa mal po dosiahnutí naspennej časti automaticky zmeniť na stavebný úver. Počet vkladov do dosiahnutia cieľovej sumy bol určený na 80, pričom doba sporenia bola dohodnutá najneskôr do 30.11.2020. Zmluvné strany sa dohodli na úroku medziúveru v sadzbe 7,97% p.a a stavebného úveru vo výške 5,49% p.a. Od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy sa zaviazala žalovaná splácať mesačnú splátku medziúveru vo výške 70,69 €, ktorá pozostáva zo splátky úrokov z cieľovej sumy vo výške 67,34 € a poplatku za správu úveru vo výške 0,21 € a splátky poisťného vo výške 3,14 €. Dohodnutý bol počet 80 splátok so splatnosťou mimoriadneho medziúveru do 30.11.2020. Po premene mimoriadneho medziúveru na stavebný úver mala žalovaná poukazovať mesačné splátky vo výške 105,23 €, pričom počet splátok bol dohodnutý na 88 a konečná splatnosť úveru na 31.03.2028. K premene medziúveru na stavebný úver nedošlo. Žalovaná mimoriadny medziúver nesplácala. Listom zo dňa 04.05.2017 ju žalobca upozornil na omeškanie a možnosť zosplatnenia dlhu. Výzvu si prevzala dňa 16.05.2017. Ani napriek výzve omeškané splátky neuhradila, preto žalobca vyhlásil okamžitú splatnosť celého úveru ku dňu 31.05.2017. Oznámenie o tom si žalovaná neprevzala. K vyhláseniu mimoriadnej

splatnosti bol celkový zostatok pohľadávky vo výške 6 981,15 € pozostávajúci z istiny vo výške 6 707,60 €, riadneho úroku vo výške 267,44 € a úrokov z omeškania vo výške 6,11 €.

(3) Ako dôkazy v žalobe označil zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 30136814/834578004 zo dňa 21.03.2014, Úverové podmienky účinné od 01.03.2013, Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie účinné od 30.01.2013, výzvu pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2017 s dokladom o doručovaní, vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.06.2016 s dokladom o doručovaní, vyčíslenie zostatku pohľadávky k 31.05.2017, výpis z účtu stavebného sporenia od 26.03.2014 do 31.12.2016, výpis z účtu (mimoriadneho) medziúveru od 26.03.2014 do 31.12.2017.

(4) Súd žalobu doručoval žalovanej na adresu evidovanú v Registri obyvateľov. Zároveň jej umožnil vyjadriť sa k nej a poučil ju o jej procesných právach a povinnostiach. Žalovanej sa žalobu do vlastných rúk doručiť nepodarilo. Miesto jej skutočného pobytu súdu známe nie je. Preto súd v súlade s § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zverejnil na svojej webovej stránke a na úradnej tabuli oznámenie o podanej žalobe. Žaloba sa považuje za doručení žalovanej po uplynutí 15 dní od zverejnenia oznámenia, hoci by sa o tom žalovaná nedozvedela. Účinky doručenia žaloby vo vzťahu k žalovanej nastali dňom 23.03.2019.

(5) Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила, žiadne prostriedky procesnej obrany v spore nepoužila. Súd na prejednanie veci nariadil na 19.06.2019 pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovanú. Žalovaná sa na pojednávanie neustanovila, hoci jej bolo predvolanie naň riadne a včas doručené. Svoju neúčast' na ňom ospravedlnila až po pojednávaní. Súd v súlade s § 180 CSP spor prejednal na pojednávaní bez účasti žalovanej.

(6) Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 30136814/834578004 zo dňa 21.03.2014 na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 6 až 9, Úverovými podmienkami účinnými od 01.03.2013 na č.l. 10 až 11, Všeobecnými obchodnými podmienkami pre stavebné sporenie účinnými od 30.01.2013 na č.l. 12 až 14, výzvou pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 04.05.2017 s dokladom o doručovaní na č.l. 16, vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.06.2016 s dokladom o doručovaní na č.l. 17 až 18, vyčíslením zostatku pohľadávky k 31.05.2017 na č.l. 19, výpisom z účtu stavebného sporenia od 26.03.2014 do 31.12.2016 na č.l. 19 až 22, výpisom z účtu mimoriadneho medziúveru od 26.03.2014 do 31.12.2017 na č.l. 23 až 25 a zistil z nich nasledujúci skutkový stav.

(7) Žalobca dňa 21.03.2014 uzavrel so žalovanou zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 30136814/834578004, na základe ktorej jej poskytol mimoriadny medziúver vo výške 10000 € na dosiahnutie cieľovej sumy stavebného sporenia č. 34587004. Žalovaná sa zaviazala vykonávať splátky mimoriadneho medziúveru a vklady stavebného sporenia vo výške 33 €. Po dosiahnutí nasporenej časti sa mal medziúver zmeniť na stavebný úver. Počet vkladov stavebného sporenia do dosiahnutia cieľovej sumy bol dohodnutý na 80 a doba stavebného sporenia bola dohodnutá do 30.11.2020. Úrok medziúveru bol dohodnutý na 7,97% p.a. a úrok stavebného úveru na 5,49% p.a. Žalovaná sa zaviazala splácať splátku medziúveru 70,69 € mesačne, ktorá pozostávala zo splátky úrokov vo výške 67,34 €, poplatku za správu úveru 0,21 € a poisťného 3,14 €. Počet splátok bol 80. Splatnosť mimoriadneho medziúveru bola dohodnutá do 30.11.2020. Po premene mimoriadneho medziúveru na stavebný úver mala žalovaná splácať splátky vo výške 105,23 € na účet stavebného sporenia, pričom bolo dohodnutých 88 splátok a konečná splatnosť úveru na 31.03.2028. K premene mimoriadneho medziúveru na úver nedošlo, žalovaná sa dostala so splácaním mimoriadneho medziúveru do omeškania. Žalobca žalovanú vyzval listom zo dňa 04.05.2017 na zaplatenie omeškaných splátok a upozornil ju na možnosť zosplatnenia dlhu. Žalovaná dlžné splátky neuhradila, preto žalobca ku dňu 31.05.2017 úver zosplatnil. Zostatok dlžnej sumy vo výške 6 981,15 € pozostával z istiny 6 707,60 €, úroku 267,15 € a úrokov z omeškania 6,11 €. Súčasťou zmluvy boli úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery, podľa ktorých mal okrem iného veriteľ právo vyvolať okamžitú splatnosť pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy v prípade porušenia povinnosti v zmluve, v dôsledku ktorého by došlo k ohrozeniu splácania úveru (čl. X 2 f)) a odstúpiť od zmluvy a požadovať okamžité splatenie úveru v prípade omeškania s viac ako dvomi mesačnými splátkami úveru alebo jednou splátkou viac ako 3 mesiace (čl. XI 2 a)).

(8) Podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 21.03.2014 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

(9) Podľa § 7 ods. 3, ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi, b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere. Zmluvy o stavebnom sporení a zmluvy o stavebnom úvere môžu obsahovať aj ďalšie náležitosti dohodnuté medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom.

(10) Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.03.2014 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) /ďalej len „ObZ“/ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(11) Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

(12) Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

(13) Podľa § 506 ObZ ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

(14) Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

(15) Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu 21.03.2014 (ku dňu uzavretia zmluvy medzi stranami) /ďalej len „OZ“/ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

(16) Podľa § 52a ods. 1 OZ ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.

(17) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

(18) Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(19) Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(20) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

(21) Podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu..

(22) Súd po vykonanom dokazovaní a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žalobný návrh je v prevažnej časti dôvodný.

(23) Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 21.03.2014 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 30136814/834587004. Vzhľadom k tomu, že žalobca uzatváral zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná pri jej uzatváraní nekonala v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, ide o zmluvu spotrebiteľskú. Keďže účelom úveru bolo nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti, nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z.). Ide o zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň o zmluvu o stavebnom úvere v zmysle § 7 ods.3, ods. 4 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších predpisov. Žalovanej bol na podklade zmluvy poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 10 000 €. V zmluve bola dohodnutá jeho úroková sadzba 7,967% p.a., RPMN 8,96%, priemerná RPMN 13,34%. Celková výška úveru, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť, bola vyčíslená na 17 523,65 €. Žalovaná sa zaviazala popri splátkach úveru poukazovať na svoj účet stavebného sporenia mesačne vklady vo výške najmenej 33 €, a to až do zaplatenia 80 vkladov, najviac do 30.11.2020. Zároveň sa zaviazala splácať mimoriadny medziúver v mesačných splátkach po 67,34 € do 30.11.2020. K premene mimoriadneho medziúveru na stavebný úver nedošlo. Súčasťou zmluvy boli úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery, podľa ktorých mal okrem iného veriteľ právo vyvolať okamžitú splatnosť pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy v prípade porušenia povinnosti v zmluve, v dôsledku ktorého by došlo k ohrozeniu splácania úveru (čl. X 2 f)) a odstúpiť od zmluvy a požadovať okamžité splatenie úveru v prípade omeškania s viac ako dvomi mesačnými splátkami úveru alebo jednou splátkou viac ako 3 mesiace (čl. XI 2 a)). Keďže žalovaná bola ku dňu 4.5.2017 v omeškaní so zaplatením splátok v súhrnnej výške 285,12 €, žalobca ju vyzval výzvou zo dňa 4.5.2017 na zaplatenie omeškaných splátok a zároveň ju upozornil na možnosť zosplatenia dlhu. Tým dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bola naplnená aj hypotéza ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Zosplatenie dlhu súd považuje za platné. Podľa vyčíslenia zostatku dlhu, ktorý žalovaná nerozporovala, aj podľa výpisov z účtu celková dlžná suma ku dňu mimoriadnej splatnosti bola 6 981,15 €, z toho istina bola 6 707,60 €, úrok 267,44 € a úrok z omeškania 6,11 €. Preto má súd za to, že žalobcovi patrí suma 6 981,15 €. Okrem toho mu patrí aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, vo výške podľa § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z., a to vo výške 5% ročne z dlžnej istiny od 01.06.2017, teda od prvého dňa po dni zosplatenia dlhu, až do zaplatenia.

(24) Podľa § 232 ods. 2, ods. 3 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(25) O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa § 232 ods. 3 CSP tak, že určil zákonnú lehotu splatnosti. Na určenie dlhšej lehoty splatnosti súd dôležitý dôvod nezistil. Rozhodnutie o splatnosti vo výroku rozsudku však nebráni stranám sporu dohodnúť sa na inej lehote splatnosti, prípadne na splácaní prisúdenej sumy v splátkach.

(26) Vo zvyšku súd uplatnený žalobný návrh nepovažuje za dôvodný. Podľa názoru súdu žalobcovi nepatrí zmluvný úrok na dobu po splatnosti pohľadávky a nepatrí mu ani úrok z omeškania z inej časti dlhu žalovanej ako z dlžnej istiny.

(27) Súdu je známe, že existujú rozhodnutia iných súdov, ktorými bolo rozhodnuté o priznaní úrokov aj po zosplatení pohľadávky. Na druhej strane je však aj množstvo rozhodnutí, kde bolo rozhodnuté opačne, totiž že veriteľovi patria úroky len do doby splatnosti dlhu. Nemožno teda konštatovať, že by v otázke nárokov na úroky z úveru v prípade predčasného zosplatenia úveru existovala dlhodobá ustálená rozhodovacia prax. Súd len príkladmo poukazuje na rozhodnutia, kde bol súdmi prijatý právny záver ohľadom úrokov po zosplatení pohľadávky, podľa ktorého veriteľovi za obdobie po zosplatení nepatria. Napr. Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku zo dňa 12.04.2018 vo veci sp. zn. 12Co/16/2018 rozhodol tak, že potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, v ktorom súd nepriznal žalobcovi úroky po zosplatení dlhu. Obdobne Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 16.08.2018 vo veci sp. zn. 19Co/81/2018, rovnako aj v rozsudku zo dňa 27.12.2018 vo veci sp. zn. 27Co/279/2018, Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 05.09.2018 vo veci sp. zn. 25Co/352/2017, Krajský súd v Trnave v rozsudku zo dňa 21.01.2019 vo veci sp. zn. 23Co/60/2018. Hoci teda súdna prax nie je jednoznačná a aj tunajší súd v minulosti v obdobných veciach rozhodoval rozdielne, v súčasnosti je podľa názoru súdu možné pozorovať v rozhodovacej praxi príklon k záveru, že veriteľovi patrí nárok na úrok len do (predčasného) zosplatenia dlhu. Preto súd žalobcovi priznal úrok len za obdobie do zosplatenia (do 31.05.2017), nie až do zaplatenia dlžnej istiny, ako sa žalobca domáhal podanou žalobou.

(28) Súd vychádzal z toho (ako bolo uvedené aj v rozhodnutiach odvolacích súdov, na ktoré súd v predchádzajúcom odseku poukazuje, z ktorých súd cituje záver, z ktorým sa v plnom rozsahu

stotožňuje), že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. V prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa) dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Súd pri prijatí takéhoto právneho záveru prihliadal aj na to, že Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. septembra 2012 bola odmietnutá sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/131/2011-127 z 23. novembra 2011 a rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1Co/30/2012-145 z 30. mája 2012, v ktorých s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/98 neboli žalobcovia v súdnom spore priznané zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere po splatnosti dlhu z dôvodu, že namietané rozhodnutie krajského súdu nie je možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Hoci sa ústavný súd v citovanej veci nezaoberal meritom sporu, považoval odôvodnenie rozsudku v takom zmysle, ako je uvedené aj v tomto odseku odôvodnenia, za ústavne konformné.

(29) Príslušenstvom pohľadávky je úrok aj úrok z omeškania (§ 121 ods. 3 OZ). Zákonodarca v citovanom zákonnom ustanovení rozlišuje „pohľadávku“ a „príslušenstvo“. Ak zákonodarca hovorí o tom, že v občianskom práve je možné priznať príslušenstvo z „pohľadávky“ a nehovorí o tom, že je možné priznať príslušenstvo z „príslušenstva“ (teda ani úrok z omeškania z úroku), tak v súlade s § 54 ods. 1 OZ nie je možné toto ustanovenie v spotrebiteľských právnych vzťahoch prelomiť ani dohodou zmluvných strán. Dohoda o úroku z omeškania z úroku by totiž bola odchylením sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo je neprípustné. Preto súd žalobcovi uplatnený úrok z omeškania (príslušenstvo) z príslušenstva (úroku) nepriznal a aj v tejto časti žalobu zamietol.

(30) Súd pri rozhodovaní vychádzal aj z praxe krajských súdov, kde sa priklonili k názoru, že úroky z omeškania z úrokov veriteľovi nepatria. Súd poukazuje príkladom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.06.2018 vo veci 6Co/143/2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.07.2018 vo veci 6Co/53/2018, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.05.2018 vo veci 8Co/78/2017 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2019 vo veci sp. zn. 17Co/94/2018. Vo všetkých uvedených konaniach sa krajské súdy zhodli, že žalobcovia úrok z omeškania z úroku nepatria. Z posledného uvedeného rozhodnutia súd cituje záver, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje: „...odvolacie námietky žalobcu poukazujúce na to, že má nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov súd posúdil ako nedôvodné vzhľadom na súdnu prax zakazujúcu anatocizmus (t.j. požadovanie úrokov z omeškania z riadnych úrokov) z dôvodu, že riadne úroky sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva nárok na úroky z omeškania iba z plnenia z hlavného peňažného záväzku. Ak by sme veriteľovi priznali možnosť

poberať úroky aj zo splatných úrokov, znamenalo by to, že aj príslušenstvo pohľadávky by malo svoje vlastné príslušenstvo. Z ustanovenia § 121 OZ, ako aj zo samotnej povahy veci vyplýva, že požadovať príslušenstvo z príslušenstva nemožno a úročenie úrokov je teda neprípustné. Požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva je neprípustné nielen pri dohodnutých úrokoch, ale aj pri úrokoch z omeškania. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Ak sa dlžník dostane do omeškania s platením dohodnutých úrokov, nemožno od neho požadovať úroky z omeškania z dohodnutých úrokov (rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Obdo 4/1994). Dôvodom je predovšetkým skutočnosť, že zákon (Občiansky zákonník a ani Obchodný zákonník) veriteľovi takúto možnosť nepriznáva.

(31) Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

(32) Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(33) Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd posúdil procesný úspech žalobcu a žalovanej a dospel k záveru, že žalobcovi je potrebné priznať plný nárok na náhradu trov konania. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 6 981,15 € s príslušenstvom, pričom súd žalobcovi sumu 6 981,15 € s príslušenstvom priznal. Preto súd pre účely rozhodovania o trovách trestného konania dospel k záveru, že žalobca bol v spore plne procesne úspešný. Súd na čiastočný neúspech v časti uplatneného príslušenstva pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania neprihliadal. Prihliadal len na uplatnenú vyčíslenú istinu. Zákonodarca v Civilnom sporovom poriadku výslovne neuvádza, čo tvorí základ pre výpočet miery procesného úspechu strán v prípade rozhodovania o trovách konania. Súd preto aplikoval princípy upravené v iných právnych predpisoch, konkrétne v zákone o súdnych poplatkoch (zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov) a v Advokátskej tarife (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), a to v súlade s čl. 4 ods. 1 CSP. Oba predpisy pre výpočet rozhodujúcich plnení za základ považujú uplatnenú (žalovanú) istinu, ak príslušenstvo netvorí samostatný predmet konania. V posudzovanom spore príslušenstvo samostatný predmet konania netvorilo. Súd nevidí dôvod od týchto princíпов sa odkloniť a neaplikovať ich aj v prípade posudzovania miery procesného úspechu a procesného neúspechu strán v spore. Ak žalobca platí súdny poplatok z uplatnenej istiny a ak mu patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia z uplatnenej istiny, potom niet žiadneho spravodlivého dôvodu, aby mu nepatrilo aj nárok na náhradu trov konania z uplatnenej istiny v tom rozsahu, v akom bol v spore čo do istiny úspešný.

(34) O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na toto podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden

rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.